ind oarecum să indice tendinţa şi sufletul gazetei sale, pe care eră să o înceapă[1].

XI.

Kičera şi Minčol.

Studiind urmele şi rosturile «Vlachilor» din Nordul foastei Ungarii, îîi comitatele Sáros şi Árva, am găsit de două ori denumirea de Kičera pentru munte în Arva; odată pe cea de Minčol în Árva şi Trencsén[2]. Mai este de relevat că unul din cei mai înalţi munţi în colţul sud-estic al Arvei se numeşte până în ziua de azi: Osobita[3].

Dr. Bitay Árpád.

XII.

Notă la pag. 373.

G. Giuglea derivă cuvântul *buiestru* din **bojester*, respingând etimologia mea **ambulester*. Etimologia sa e foarte ingenioasă şi ademenitoare, mai ales în urma addendei de la pag. 401, prin care şi faptul real vine în sprijinul ei[4]. Dacă totuşi ţin mai departe la etimologia mea, nu este pentrucă n'am tăria să mă despart de-o explicare ce mi-a procurat în momentul găsirii o mare bucurie, ci pentrucă ea mi se pare că are avantajul că incadrează cuvântul românesc în însaşi familia termenilor romanici care exprimă aceeaşi noţiune şi pentrucă şi în alte limbi (d. ex. în germ. *Pass*, *Passgang*) numirea buiestrului se dă după păşirea caracteristică cu piciorul dinainte şi dinapoi de-odată (ca la cămilă, urs, elefant), care se aseamănă cu pasul sau umbletul omului. Termenul *boja*, pe care la noi nu-l mai regăsim în nici o altă formă, este răspândit în Romania apu-

[1] V. A. Brückner, *Geschichte der russischen Literatur*, Leipzig, 1905. Mai ales p. 223 ş. u. Brückner însă nu vorbeşte despre foi. Fişa pe care îmi însemnasem notiţa aceasta s'a pierdut, aşa că nu-s în stare a da amănunte mai precise. Însă cred că cercetarea izvoarelor ruseşti mi-ar întări părerea.

Pentru Bulgarin v. şi *Geschichte der polnischen Literatur* de acelaşi, p. 571.

[2] Aşadar este de lăţit teritoriul de întâlnire al termenului «Chicera şi Minčol» zugrăvit de dl N. Drăganu în *Dacoromania*, I, pp. 117—120.

[3] V. şi în *Az Osztrák-Magyar Monarchia Képben és Irásban* XV, Magyarország V, pp. 366—8.

[4] Lipsindu-ne posibilitatea de comparare cu alte exemple, nu ştim care e desvoltarea lui *je* după vocală. Nici *trajecta* > *treaptă*, în care *j* pare a fi numai grafic, nu poate fi citat împotriva etimologiei, nici *ejecto* > *aiept* în favorul ei, căci avem şi *jectare* > *ieptă*, deci *j* nu poate fi consi lerat intervocalic, ci iniţial.

BDD-A14665 © 1921-1922 Editura Institutului de Arte Grafice „Ardealul"
Provided by Diacronia.ro & www.dacoromanica.ro for IP 216.73.217.42 (2026-11-16 16:58:30)